

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. Враца, 15.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Ив. Ангелова

при участието на секретаря Ваня Люб. Василева
като разгледа докладваното от Росица Ив. Ангелова Административно наказателно дело № 20231420200337 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д-63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ЕКОФРУТ” ООД, ЕИК 106537517, със седалище и адрес на управление гр.Враца, ****, представлявано от управителя **** чрез адв.Х. П. против Наказателно постановление № 26-0000650/13.03.2023 г., издадено от Регионална дирекция "Автомобилна администрация" гр.Враца, с което на жалбоподателя за извършено нарушение на чл.33, §3, изр.1 вр. чл.34, §5, буква „б” от Регламент /ЕС/ №165/2014, на основание чл.104, ал.5 ЗАвПр /Закон за автомобилните превози/ му е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000.00 /хиляда/ лева.

В жалбата се твърди, че нито в АУАН, нито в НП са посочени изрично място и дата на извършване на нарушението. Не ставало ясно, на коя дата административнонаказващият орган /АНО/ е приел, че водачът не е използвал правилно превключващия механизъм на тахографа, като се твърди, че при ръчно въвеждане на почивка, същият го е въвел като работа за периода от 25.10.2022 г. до 07.11.2022 г. Поддържа се, че не е установено мястото, където не е изпълнено вмененото по чл.33, §3, изр.1 от Регламент №165/2014 нарушение. Твърди се, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Възразява се срещу посочената като нарушена правна норма като се твърди, че това е сторено бланкетно. Поддържа се, че липсват обстоятелства, които да показват извършено от Екофрут ООД деяние по организация работата на водачите по такъв начин, че последните да не са в състояние да спазват конкретна разпоредба от Регламент (ЕО) №165/2014. Твърди се, че АНО е ангажирал административнонаказателната отговорност на превозвача на база предположения, без да разполага с категорични доказателства за съставомерността на деянието, сторено от водача. Възразява се срещу правната квалификация на нарушението. Поддържа се, че в разглеждания случай в АУАН и в НП са посочени само марката и модела на

управляваното пътно превозно средство, но липсват данни, каква е допустимата му максимална маса и дали тя е над предвидената от закона 3.5 т, което нарушение препятства преценката, относно законосъобразното налагане на визираната в постановлението санкция, тъй като липсва яснота за максимално допустимата маса на управлявания от жалбоподателя автомобил и дали действията му в тази връзка се субсумират от нормата на чл.78, ал.1 ЗАВП. Алтернативно се излагат твърдения за маловажност на нарушението.

Ответната страна по жалбата, не взема становище по жалбата и не изпраща процесуален представител в съдебно заседание. В придружителното писмо се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След като взе предвид доводите и възраженията на страните и извърши анализ и преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена при условията на чл.59 от ЗАНН. Разгледана по същество е основателна, при следните съображения:

На 01.03.2023 г., около 15:00 ч. в гр.Враца, бул.Васил Кънчов, Източна промишлена зона, при извършена комплексна проверка на Екофрут ООД, притежаваща лиценз на ЕО за извършване на международен автомобилен превоз на товари №5930/01.01.2017 г., се констатираше, че превозвачът не е осъществил контрол относно правилното използване на тахографа от водач ****, който водач не е използвал правилно превключващия механизъм на тахографа при ръчно въвеждане на почивка, същият го е въвел като работа за периода от 25.10.2022 г. до 07.11.2022 г., с който е оборудван товарен автомобил с рег. № **** с дигитален тахограф Siemens VDO 1381 и прикачено полуремарке с рег.№BP0814EB, с които водачът е извършил международен автомобилен превоз на товари от БГ-F, видно от CMR/04.11.2022 г. Констатирано е, че нарушението е видно от снети данни от карта на водача № 0000000130164001.

Въз основа на извършената проверка, бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №335553/01.03.2023 г.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и атакуваното НП, в което административнонаказващият орган е приел констатациите от акта. За така извършеното от жалбоподателя нарушение на чл.33, §3, изр.1 вр. чл.34,§5, буква „б” от Регламент /ЕС/ №165/2014 и на основание чл.104, ал.5 ЗАВПр му е наложено наказание глоба в размера на 1000.00 /хиляда/ лева.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Гласните доказателства са събрани, посредством разпит на свидетеля К. **** - инспектор в РД „Автомобилна администрация”-Враца. Като релевантни писмени доказателства са приложени и приобщени по делото: АУАН №335553/01.03.2023 г.; Наказателно постановление №26-0000650/13.03.2023 г., издадено от директора на РД АА гр.Враца; Заповед РД-08-30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията; Заповед №РД-12-624/24.02.2023 г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация”; Международна товарителница-автомобил **** Констативен протокол за извършена комплексна проверка от Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ гр.Враца на Екофрут ООД; Декларации от **** – управител на Екофрут ООД; Доклад за извършена комплексна проверка на Екофрут ООД и Уведомление по чл.574, ал.10 КЗ.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема за установено

следното от правна страна:

В изпълнение на своето правомощие, съдът намира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от компетентно лице на основание чл.92, ал.1 вр. чл.91 ЗАвтПр, длъжностно лице служител на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", заемащо длъжността "инспектор" в Районна дирекция "Автомобилна администрация" – Враца. Съгласно [чл.189, ал. 12 ЗДвП](#) наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност. Досежно компетентността на административнонаказващият орган по делото е приложена Заповед №РД – 08-30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, с която в т. I. 6 са оправомощени директорите на Районна дирекция "Автомобилна администрация" да издават наказателни постановления за установени нарушения на регламенти на ЕС, ЗАвтПревози, ЗДвП и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на тях. Ето защо, посоченият в НП административнонаказващ орган е имал законовата компетентност да издаде обжалваното НП.

При съставяне, както на АУАН, така и на НП съдът констатира, че са допуснати съществени процесуални нарушения по чл.42, ал.1, т.4, по чл.43, ал.1, ал.2 и ал.5 и по чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на дружеството и неправилно приложение на материалния закон.

В конкретния случай АУАН и издаденото въз основа на него НП не отговарят на въведените с [чл.42](#) и [чл.57 ЗАНН](#) изисквания към съдържанието им, доколкото извършеното описание на приетото за реализирано от дружеството-жалбоподател нарушение, респ. обстоятелствата, при които е извършено не са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза. Задължителното съдържание на АУАН и НП включва описание на нарушението, дата и място на извършването му и обстоятелства, при които е било извършено, съгласно [чл.42, т.4](#) и [чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН](#). Изчерпателно, ясно и недвусмислено посочване на задължителните реквизити в АУАН, респ. НП, е необходимо условие, за да бъде изяснено по безспорен начин административното обвинение. Обратното би препятствало нарушителя да разбере за какво следва да търпи неблагоприятните последици, т. е. да бъде санкциониран, което рефлектира пряко върху правото му на защита и винаги представлява съществено процесуално нарушение – самостоятелно основание за отмяна на НП.

На първо място - съгласно разпоредбата на чл.42, т.3, пр.1 от ЗАНН - АУАН респективно чл.57, ал.1, т.5, пр.2 от ЗАНН, касателно НП, трябва да съдържат – дата на извършване на нарушението. В конкретния случай, както в АУАН така и в НП липсва посочена дата на нарушението. В тези актове е посочено, че на 01.03.2023 г. в гр.Враца, бул.Васил Кънчов №78, Източна промишлена зона, при извършена комплексна проверка на Екофрут ООД, притежаваща лиценз на ЕО за извършване на международен автомобилен превоз на товари № 5930/01.01.2017 г., се констатираше, че превозвачът не е осъществил контрол относно правилното използване на тахографа от

водач ****, който водач не е използвал правилно превключващия механизъм на тахографа при ръчно въвеждане на почивка, същият го е въвел като работа за периода от 25.10.2022 г. до 07.11.2022 г., с който е оборудван товарен автомобил с рег. № **** с дигитален тахограф Siemens VDO 1381 и прикачено полуремарке с рег. № BP0814EB, с които водачът е извършил международен автомобилен превоз на товари от БГ - F, видно от CMR/04.11.2022 г.

В случая изписване на дата на извършване на нарушението изобщо липсва и в двата съставени от наказващия орган документа, като дори отразеното описание не е достатъчно откъм конкретика, касателно визирания реквизит. В конкретния случай, е без значение фактът, че жалбоподателят може и да се е досетил за датата на извършване на нарушението, установено от органите на ИА АА, като е ирелевантна причината, поради която тя не е отразена, доколкото законът не предвижда никакви изключения в тази посока.

Датата на нарушението е реквизит, които не следва да се предполага, нито да се извлича по пътя на формалната логика, а следва да е точно и ясно конкретизиран в АУАН и НП, като липсата на отразена дата на нарушение, води до порочна неяснота на относими факти, които са от съществено значение за описанието на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено. Действително в НП е посочено, че в периода на извършваната проверка – 25.10.2022 г. до 07.11.2022 г. е констатирано съответното нарушение, но никъде в НП не се сочи, че това е датата на извършване на нарушението.

При това положение следва, че АУАН и НП са издадени в нарушение на чл.42, т.3, пр.1 от ЗАНН, респ. на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН – тъй като липсва изрично посочване на датата на извършване на твърдяното нарушение.

Правоприлагането по принцип и административнонаказателното такова, в частност не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни. Липсата на правилно отразяване на датата на извършване на нарушението в НП, и в АУАН, като основен реквизит от посочените документи, представлява съществено процесуално нарушение, предвид на това, че е нарушена императивна правна норма. При това, липсата на дата на извършване на нарушението, освен че лишава привлеченото към административнонаказателна отговорност лице да разбере в какво нарушение е обвинено и в частност на коя дата го е извършило, лишава и съда от преценка относно спазването на процесуалните срокове по чл.34 от ЗАНН.

Датата на извършване на нарушението е не само задължителен реквизит по смисъла на чл.42, т.3, пр.1 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН от съдържанието на АУАН и НП, но и очертава фактическата рамка на повдигнатото обвинение. Ето защо липсата на дата на нарушението опорочава издаденото НП и е основание за неговата отмяна, тъй като е нарушено правото на защита на наказаното лице - жалбоподател.

Едновременно с това, липсата на отразяване на датата на извършване на нарушението, по същността си води и до непълнота по отношение и на описанието на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено, които пък са нарушения на чл.42, т.4, пр.1 и 2 от ЗАНН и на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като в тази връзка дори показанията на разпитания по делото свидетел не способства съществено за изясняване на фактическата обстановка.

На следващо място в наказателното постановление не е посочено и мястото на извършване на нарушението. А мястото на нарушението е от изключително значение и не случайно е в задължителните реквизити на наказателното постановление. И именно

по тази причина съдебната практика еднопосочно приема, че непосочването на мястото на нарушението и/или посочването на различни места на нарушението, е съществено процесуално нарушение, обуславящо на самостоятелно основание отмяна на санкционния акт в цялост.

Преди всичко, направеното в АУАН и в НП идентично описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е счетено за осъществено, е непълно и неточно, като не става ясно по какъв начин дружеството-жалбоподателя е следвало да осигури правилното функциониране на тахографа в конкретния случай и с какво свое поведение е способствало за реализиране на твърдяното нарушение. Реално, съдържащото се в АУАН и в НП описание, че при ръчно въвеждане на почивка водачът е въвел като работа за периода от 25.10.2022 г. до 07.11.2022 г. не сочи наличие на някаква механична, технологична, хардуерна или софтуерна неизправност и непрецизност при функциониране на апарата и която да е довела до липсата на изискуемата промяна за регистрираната от апарата дейност на водача. Напротив - наведени са твърдения за неизвършено от водача на превозното средство фактическо действие чрез боравене с превключвателен механизъм, за което поведение на водача не е посочено да е съотносимо по някакъв начин към задължението за осигуряване на правилното функциониране на апарата. При това съдържание на стореното в АУАН и в НП описание на твърдяното нарушение, за жалбоподателя е невъзможно да разбере, с какво конкретно негово поведение е счетено от контролния и наказващия орган, че той е нарушил съответното нормативно изискване и с това в максимална степен е затруднено пълноценното реализиране на правото му на защита.

Доколкото с констатираните процесуални нарушения се засяга в значителна степен възможността на жалбоподателя да реализира правото си на защита, същите се явяват съществени и представляват самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Изискванията, относно производството, монтирането, използването, изпитването и контрола на тахографите, използвани в автомобилния транспорт са регламентирани на общностно ниво с Регламент (ЕС) №165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г., относно тахографите в автомобилния транспорт за отмяна на Регламент (ЕИО) №3821/85 на Съвета, относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) №561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт.

Разпоредбата на чл.33 от Регламент (ЕС) №165/2014, озаглавена "Отговорност на транспортните предприятия" регламентира задълженията на транспортните предприятия във връзка с правилното функциониране и използване на тахографите и тахографските листове. В този контекст, отговорността на превозвача се изразява в осъществяване на ефективен контрол върху дейността на своите водачи, които боравят с тахографите, монтирани в превозните средства, независимо дали те са от дигитален или аналогов тип.

Както бе изтъкнато, в съдържанието на АУАН и на НП липсва посочване, кое конкретно от вменените на превозвачите задължения не е изпълнено. Отразено е само, че водачът не е използвал правилно превключващия механизъм на тахографа при ръчно въвеждане на почивка, същият го е въвел като работа за периода от 25.10.2022 г. до 07.11.2022 г. Така посоченото в НП навежда единствено до извод за неправомерно поведение на водача, но не е достатъчно, за да се приеме, че превозвачът не е изпълнил

някое от вменените му от регламента задължения.

При анализ на предписаните в чл.32, §1 от Регламент (ЕС) №165/2014 задължения става ясно, че законодателят е предвидил две основни изисквания за транспортните предприятия и водачите. Първото е да осигурят правилното функциониране на тахографа, а второто е да осигурят правилното му използване. Изискванията за правилно функциониране на тахографите са посочени в §2-§5 на чл.32 от същия регламент. От друга страна изискването за осигуряване правилното задействане на превключвателните механизми, съобразно режимите за работа и престой на превозното средство е изведено в чл.34, §5, б."б" от Регламента. Същото е вменено, като задължение на водачите, а не на превозвачите и се отнася до правилното използване на тахографа, а не до неговото правилно функциониране, поради което транспортното предприятие не може да бъде субект на вмененото нарушение.

На следващо място, според описаните в АУАН и в наказателното постановление факти отговорността е ангажирана за това, че превозвачът не е осъществил контрол, относно правилното използване на тахографа от водач ****, който водач не е използвал правилно превключващия механизъм на тахографа при ръчно въвеждане на почивка, същият го е въвел като работа за периода от 25.10.2022 г. до 07.11.2022 г. - нарушение по чл.33, §3 от Регламент №165/2014 г. Според посочената норма транспортните предприятия носят отговорност за нарушения на регламент, извършени от техни водачи или от водачи, намиращи се на тяхно разположение, както и че държавите-членки могат да обусловят тази отговорност от наличието на нарушение от страна на транспортното предприятие на параграф 1, първа алинея от същия член и на член 10, параграфи 1 и 2 от Регламент /ЕО/ №561/2006. Същевременно, за така описаното нарушение е приложена санкционната разпоредба на чл.104, ал.5 ЗДвП, съгласно която на превозвач или на лице по чл.12б, ал.1, извършващо превози за собствена сметка, които не са осигурили на водача необходимата информация, съгласно Регламент (ЕС) №165/2014, Регламент (ЕО) № 561/2006 или AETR, се налага имуществена санкция 1000.00 лева. В този смисъл е налице противоречие между описанието на нарушението и нормата, въз основа на която е наложено наказанието.

Очевидно, наказаното дружество е осъществило нарушение, различно от това, за което се налага наказание на основание чл.104, ал.5 ЗДвП. Тази констатация сама по себе си е друго основание за отмяна на наказателното постановление. При регламентирането на административните наказания много често правилото за поведение, което следва да се съблюдава, е записано в една законова разпоредба, а санкцията, която се следва ако бъде нарушено – в друга законова разпоредба. В практиката е възприето първата да се нарича „нарушена норма“, а втората – „санкционна норма“, но всъщност съставът на нарушението представлява съвкупността от двете норми. Често, част от обективните елементи на състава се съдържат и в т. нар. „санкционна норма“. Затова, правилното посочване в наказателното постановление на двете норми е абсолютно задължително, а тълкуването на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, не е съответно на целта на закона, нито на принципите, вложени в него и е твърде формалистично.

Изтъкнатите съображения сочат наличие и на материалноправна неправилност и незаконосъобразност на процесното НП, поради което същото подлежи на отмяна и на това основание.

С оглед всичко изложено дотук, съдът намира жалбата за основателна, а издаденото НП за неправилно и незаконосъобразно, поради което същото следва да бъде отменено.

При този изход на делото и като съобрази разпоредбите на чл.63д, ал.3 от ЗАНН, съдът намира претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото за основателна.

Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ Враца в съпроводителното писмо е направила възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В случая се претендира адвокатско възнаграждение от 500.00 без ДДС или 600.00 с вкл.ДДС, което е видно от приложения договор за правна помощ. Съгласно чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административнонаказателен характер с материален интерес до 1000.00 лева, минималното възнаграждение е 400.00 лева, поради което заплатеното и претендирано адвокатско възнаграждение не е прекомерно.

Поради това и с оглед разпоредбата на чл.63д, ал.1 ЗАНН следва да бъде осъдена РД АА гр.Враца да заплати в полза на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 600.00 лева за адвокатско възнаграждение с включено ДДС.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 26-0000650/13.03.2023 г., издадено от директора на РД АА гр.Враца, с което на „ЕКОФРУТ“ ООД, ЕИК 106537517 за извършено нарушение на чл.33, §3, изр.1 вр. чл.34, §5, буква „б“ от Регламент /ЕС/ №165/2014, на основание чл.104, ал.5 ЗавПр е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000.00 /хиляда/ лева, КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.3 ЗАНН РД АА гр.Враца да заплати на „ЕКОФРУТ“ ООД, ЕИК 106537517 гр.Враца сумата от 600.00 /шестстотин/ лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Враца по реда на гл.XII АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – Враца: _____